

[Lysholm Christensen]

at i hvert fald en række af forslagene her kan nyde fremme og blive iværksat hurtigst muligt.

Baadsgaard (S):

Jeg vil gerne først sige tak for den tilslutning, som jeg fornemmer der er – og direkte er det jo også blevet udtalt på flere punkter – til det socialdemokratiske forslag.

Vi har jo selvfølgelig lagt dette her frem, fordi vi finder, at der er et enormt behov for, at vi gør en fælles indsats. Derfor er jeg glad for, at også på områder, hvor man måtte være uenig i nogle enkeltheder, dér vil vi gå ind i fællesskab i et udvalgsarbejde for at finde frem til noget, der vil hjælpe på beskæftigelsen.

Vi ved, at behovet er der for at gøre det arbejde, der er at gøre i de mange forsømte boliger. Vi ved, at arbejdsløsheden er stor, 50 pct. større i byggefagene end i andre fag, og vi ved, at byggebranchen er i krise. Siden dette forslag er blevet udarbejdet og fremsat, har vi fået adskillige meldinger om, at situationen forværres, jeg var lige ved at sige fra dag til dag. Derfor er det nødvendigt, at vi finder frem til noget, der har nogen effekt.

Jeg har også forstået, at der er bred tilslutning til i de finanspolitiske forhandlinger at give en vis lempelse i finanspolitikken.

Derfor vil jeg da gerne sige til fru Pernille Sams, der bebrejdede Socialdemokratiet, at vi kunne kun finde på forslag, der øgede de offentlige udgifter: Hvis vi ser på de meldinger, der er kommet, så mente jeg også, at De Konservative har tilsluttet sig, at der er et finanspolitisk råderum, for nu at blive i dette sprog. Derfor undrede det mig, at fru Pernille Sams fuldstændig afviser forslag, der måtte have en vis udgiftspolitisk virkning.

Men i øvrigt vil jeg sige om det statsfinansielle i det forslag, vi er kommet med, at hvis ikke man helt religiøst fæster øjnene på det udgiftspolitiske måltal, som nogle har tilbøjelighed til, men ser på, hvordan statens underskud vil være med disse forslag gennemført eller uden disse forslag gennemført efter f.eks. et år, så bliver det minimalt, hvad der vil være i forskel på selve statsunderskuddet, fordi alternativet til ikke at gøre dette her er, at vi fortsætter med den store ledighed, vi fortsætter med de mange krak i byggesektoren, og så fortsætter vi for øvrigt med nogle dårligere boliger, der så har sociale konsekvenser og dermed også nog-

le statsfinansielle konsekvenser på længere sigt.

Så derfor tror jeg ikke, at man skal være så bange for at gå ind i dette her af statsfinansielle grunde. Vi har påvist, at det er ret minimalt, hvis overhovedet der bliver nogen konsekvenser af negativ art for statens underskud.

Det var sådan set den bemærkning, jeg havde lyst til at give til fru Pernille Sams om det økonomiske.

Jeg fornemmer i hvert fald, at der nu er bred tilslutning til, at der skal være en tilskudsordning, der skal gælde for hele 1993, og jeg forstår også på regeringen, at man er indstillet på, at den skal være på et større beløb. Det har vi ikke nogen indvendinger imod, al den stund det giver mere beskæftigelse.

Så kommer diskussionen om fradraget kontra tilskuddet. Dér leder jeg stadig væk efter nogle gode argumenter hos regeringen, hos regeringspartierne: Hvad er det, der har ændret sig så voldsomt i det sidste år, siden regeringens oprindelige eller tidligere holdning til fradraget nu er ændret til, at nu mener man, at det er det rigtige at vælge?

Jeg konstaterede dog, at der er et flertal her i salen, der synes, at tilskudsordningen er at foretrække. Da vi behandlede CD's forslag forleden om en fradragsordning, var vi enige om, at de krav, Socialdemokratiet har stillet for overhovedet at ville drøfte det, var faktisk krav, man også ville stille til sig selv og hinanden, når man skulle drøfte CD's forslag. Vore to krav for at drøfte det er, at fradragsordningen har lige så stor en beskæftigelsesmæssig effekt som en tilskudsordning, og at ejere og lejere bliver ligestillet. Og så er jeg i øvrigt ikke i tvivl om, at hvis man vil holde fast i de to forudsætninger, de to krav, så havner vi i overensstemmelse med flertallets vilje udtrykt her i dag i, at vi har en tilskudsordning. Men jeg skal konstatere, at vi i hvert fald for 1993 kan videreføre en tilskudsordning.

Så må vi se på positivlisten. Jeg bemærkede, at både Radikale og SF havde nogle bemærkninger til positivlisten: Hvilke typer af arbejder? Det mener jeg vi kan drøfte, det må vi se på. Det, det drejer sig om, er, at vi får de mest nyttige arbejder, men at vi også får den størst mulige beskæftigelseseffekt. Jo mere vi begrænser os, jo smallere område vi kan lade det virke på, jo mindre beskæftigelseseffekt får det for øvrigt også.